De begrafenis van
Kloris
(20-12-1974 p.C.)

(mij naar W.Slootbeek)

ΙΡΙΣ ΤΑΧΕΙΑ

©I.T. 1975

ΙΡΙΣ ΤΑΧΕΙΑ

29e jaargang nr. 3,
januari 1975

R E D A C T I E :

Bert Metz (hoofdredacteur)
Pieter Sjoerd Gerbrandy (zakelijk)
Hester Danz
Margo van Ulsen
Irma van Welzen
Sybilla Claus

beste Irislezertjes,

hoe roerig is het schoolleven! Was de vorige Iris een aaneenschakeling van zoete verhaaltjes, ditmaal wordt er ijverig gereageerd op allerlei zaken: op de rectoris, op de ontwikkelingen rond de cantine en op het ontroerend heengaan van ons aller Kloris.

Veel plezier ermee!

HET A.C.B.-BESTUUR WENST JULLIE EEN GELUKKIG, GEZELLIG, GESLAAGD, VROLIJK, PRETTIG, VOORSPOEDIG EN AANGENAAM NIEUWJAAR.

praequaestorsidis

(HEBBEN JULLIE OUDERS AL GEDONEERD?)

De kantineavonden zijn tot onze grote spijt voor onbepaalde tijd opgeschort. Dit komt doordat op deze avonden enige dingen zijn voorgevallen die met het doel hiervan weinig te maken hadden. Eden genoeg voor meneer de Brouwer, die zo goed was een deel van zijn vrije tijd hiervoor op te offeren, om te zeggen dat hij er genoeg van had. En daar heeft hij natuurlijk gelijk in. Wij hebben de indruk, dat deze avonden voor de vaste kring bezoekers zeer geslaagd waren en misschien zou in overleg met hen een oplossing gevonden kunnen worden om herhaling van dergelijke gebeutenissen te voorkomen. Eerst dan zouden we voorzichtig aan hervatting van de kantineavonden kunnen gaan denken. En nu we het toch over de kantine hebben..... Voor ieder zichtbaar hangt in die ruimte een prikbord. Nu is dat niets nieuws, want het hing er al, maar blijkbaar op een verkeerde plaats. want het bleef leeg, terwijl er nu wel gebruik van wordt gemaakt. Dit gebruik is echter aan enkele regels gebonden. Naar wij menen zijn dat de volgende: je mag ophangen wat je wilt en voorzover dit affiches stencils, aankondigingen enz. betreft, hoef je daar niet je naam onder te zetten. Hang je echter iets op, wat je zelf geschreven hebt of schrijf je ergens een opmerking bij, dan moet je dit voorzien van je eigen naam. We weten niet of wij hiermee volledig zijn en als je van mening bent dat dit bij de start van het vrije prikbord anders geregeld is dan moet je dat maar even zeggen.
Wij zijn aangenaam verrast, dat het kerstdiner zo geslaagd was en menen dan ook wel te mogen zeggen, dat het voor de school een knallend uiteinde vormde van het jaar 1974. Jammergenoeg krijgen wij vooraf praktisch helemaal geen en achteraf nog maar vrij weinig reakties over hoe men over een aktiviteit denkt. Wij zouden het echter zeer op prijs stellen als er eens kritiek kwam. Opdat jullie ook van te voren vast wat meedenken zullen we nu even proberen uit teleggen wat er op evenement 1 (7 febr.) eventueel gebeurt. Naar aanleiding van het indertijd afgewezen idee om een verkleed feest te houden wat velen toch wel leuk leek en gezien het feit dat genoemd evenement in de carnavalstijd valt en daar bovendien decadentie ons handelsmerk is, dachten wij erover om dan een DECADENT ROCK FEEST te organiseren. Dus geheel in de

rock and roll stijl: Strakke broeken, leren jekkies, lekkere kuiven, ongeschoren gezichten, puntschoenen, keiharde rock and roll muziek en zo mogelijk.... PILS! Zeventien januari negentienhonderdvijfenzeventig (bladvulling, want anders komen we nooit aan die twee pagina's en dan wordt Bert weer kwaad, want we leveren het al te laat in en als hij dan niet zijn twee pagina's krijgt dan is hij ten einde raad en dan zou hij wel eens zelf wat moeten kunnen schrijven en dat willen we hem niet aandoen) zal waarschijnlijk de filmavond gehouden worden. De commissie doet de grootst mogelijke moeite om een film te vinden die inhoud heeft en toch niet moeilijk is, ook door de bottere kijkers gewaardeerd kan worden (persoonlijk denken wij aan .....) al met al een film die goed is en toch niet slecht. Zeer moeilijk te vinden dus. Misschien zal de oplossing dan ook gevonden worden in het vertonen van meerdere films. Komt allen het resultaat maar bekijken.
En dan in een kort interview (ook wij gaan met onze tijd mee): een dubbelinterview nog wel:
Wij: "Wat is er nog voor nieuws?"
Wij: "De oudercommissie heeft zich bereid verklaard gedurende één jaar de proef met de weekbladen te subsidiëren. Er komen dus nu vijf weekbladen: Elsevier, Groene Amsterdammer, de Tijd, H.P. en Vrij Nederland, die in stokken opgehangen zullen worden in wat nu al een beetje als leeshoek functioneert."
Wij: "Denken jullie dat het experiment slaagt?"
Wij: "We hopen van wel. Er wordt wel altijd beweerd dat de school buiten de maatschappij staat, waarden vrij, objectief onderwijs enzo, maar dit betwijfelen wij. De hele maatschappij bemoeit zich met de school dus het lijkt ons zeer nuttig als leerlingen zich ook eens met die maatschappij bezig houden en als dit niet beperkt blijft tot wat gebazel over wetten en kiessystemen bij het overigens niet geheel onnutige vak maatschappijleer. Hiervoor is dus nu een mogelijkheid geschapen."
Wij: "Wat staat er verder nog op het programma?"
Wij: "De culturele avond. Hopelijk zijn er dit jaar genoeg mensen die hieraan hun medewerking willen verlenen en hun artistieke of andere kwaliteiten ter beschikking willen stellen om iedereen een geslaagde avond te bezorgen!"
Wij: "Nog iets op jullie hart?"
Wij: "Ja, hopelijk maakt de Irisredactie deze keer minder type-

En zo eindigt plotsklaps de "Praequaestorsidis", maar wat willen praeses en quaestor ook, als zij 19-1-'75 voluit schrijven?
Wie is er nu eigenlijk ten einde raad? Redactie

Aan onze heer Rektor

In Uw rektoris in de vorige Iris schreef U over de leerlingenraad en de AGB; over hun respectievelijke functies en over hun verschillen. U vindt, dat leerlingenraad en AGB weinig of niets met elkaar te maken hebben of mogen hebben, hetgeen blijkt uit Uw terzijde: "dus geen vergaderingen van de leerlingenraad op kantineavonden". Nu weet ik, dat er wat moeilijkheden met de heer de Brouwer zijn geweest omtrent deze kwestie, maar als de moeilijkheden opgelost kunnen worden, met name door er voor te zorgen dat de vergaderingen niet uit zullen lopen, vind ik dat je niet zonder meer mag stellen dat er geen leerlingenraad vergaderingen op kantineavonden mogen zijn.
We zijn allemaal (dacht ik) blij dat de leerlingenraad weer op gang komt en hopen dat de leerlingenraad ook aktief blijft. Maar een essentieel onderdeel van de leerlingenraad zijn de leerlingen (en eigenlijk oook leraren, maar die hebben zich door het afkeuren van het "plan Vredenduin" duidelijk gedistantieerd van de leerlingenraad) en in het verleden is gebleken dat veel leerlingen vlak na schooltijd geen gelegenheid hebben om naar de leerlingenraad te komen (muzieklessen, honden uitlaten etc.). Hoe kun je nu de leerlingen naar de leerlingenraad trekken? Juist, door de leerlingenraadvergaderingen op de kantineavonden, die voor veel mensen aantrekkelijk zijn te houden. Waarom zouden de leerlingenraad en de AGB , die tenslotte allebei instellingen zijn die proberen de school leefbaar te houden, niet mogen samenwerken? Het zou juist ideaal zijn! Deze twee verschillende instellingen met hun verschillende doelstellingen moeten volgens mij zoveel mogelijk samenwerken. Pas dan kunnen leerlingenraad een AGB bijdragen tot een beter begrijpen van elkaar.
Het is nu zo dat de leerlingenraad er wel mag zijn, graag zelfs als we de leraren moeten geloven, maar er mag bijna nooit vergaderd worden, of alleen op heel ongelukkige tijden (b.v. vrijdagmiddag, als iedereen vast van het wiekend wil genieten), de leerlingenraad heeft feitelijk geen enkele inspraak op wat er op school gebeurt en de leraren willen er zo weinig mogelijk mee te maken hebben. Waarom wilden de leraren geen afvaardiging in de leerlingenraad? Hun argument was, dat leraar a. er niet bij aanwe-

zig wilde zijn, als er iets ongunstigs over leraar b. gezegd werd. Maar denken de leraren dan werkelijk, dat wij ons in de leerlingenraad bezighouden met het zwartmaken van leraren? Ik heb nog altijd het idee dat de leerlingenraad gezien wordt als een hobbyklubje van de leerlingen, ze modderen maar wat aan. Maar al zijn de leraren niet geinteresseerd in de leerlingenraad (wel in woorden, maar helaas niet in daden), dan mogen we toch wel proberen de leerlingen enthousiast te maken voor de leerlingenraad! En dat gaat nu eenmaal niet door middel van vodderige stenciltjes of lawaaierige propaganda, het kan alleen maar door te vergaderingen op gunstige tijden te houden, bijvoorbeeld op kantineavonden. Overigens is de kantine - nu iets van de AGB - tot stand gekomen door het werk van de leerlingenraad. De leerlingenraad heeft er een paar jaar geleden voor gezorgd dat de kantine er kwam en laat nu de kantine, door middel van haar avonden er voor zorgen dat de leerlingenraad er weer komt.

Barbera

Zwarte Schaduwen

van bomen en obstakels worden geboren uit de glorende dageraad. Vlammend als een brand verschijnt ze daar. Wolken als verstoven asmassas schuiven heen en weer een onstuimig kleuren bruisende lucht, zwart vervuilend. Midden tussen 't werkelijke zwartgeblakerde puin heeft slechts een ding stand gehouden in dit dooie land: een waslijn gespannen tussen twee groene palen, niet eens met roet aangeslagen, staat nog steeds de was te drogen van een familie die nog slechts een lijkwade nodig heeft. Alsof ze daar niets van weet flappert daaraan vrolijk en uitbundig de bont geruite bloes van Gerrit; slechts acht jaren oud, juist in 't schooltje, toen de brand 't dorp verraste. Ook die school is tot as vervlogen. Daarnaast zwaait ietwat trager en benadigder de gestoven schort van Mem, voor 't raam op de rivier haar pijpje lurkend, toen ook zei door magere Hein op de schouder werd geklopt.
Aan 't andere eind van de lijn hangt het smokjurkje van Zusje, nog zilt ruikend van de rivier, waarin ze viel toen broer Willem wiens enige zakdoek je hier tussen ook wel vinden kunt, de boot onder haar wegvoerde. En zo hangen daar de katoenen wollen

en nylon afdragers, als foto's in een fotoboek heel oud van enkelen die niet aan 't klauwtje van de Kooi- Haan te ontsnappen wisten.
Verschrikt waren ze, maar gewillig volgden ze die tuinman met de hark over de schouder, hen voerend naar de lusthoven van zalig ruikende bloeiende perken en eeuwig durende velden.
Ook Teun is onder hen, door die ene onbezonnen daad van mijn hand op weg naar heivelden oneindig golvend onder de verzengende zon. Zijn werkbroek belast ik nu nog altijd door die scheur, waar z'n linker hand steeds naar zijn dolk greep om de jonge uitwassende bomen op de hei te verdelgen, z'n weg zoekend op 't geloei van stoomfluiten op de rivier, wanneer 't weer eens zo verdomd mistte. Zo zijn velen tot witte as vergaan. Maar jij rivier, stroomt gestadig voort, traag en loom zeul je je naar nog meer avonden en nachten, maar niet zonder te weten en te vergeten dat een hand een zwarte korst heeft geslegen in een oogwenk, op een plek waarvoor jij, trage stroom eeuwen hebt nodig gehad vruchtbaar te maken en te maken tot wat 't voor een week of wat was.
Niet zonder pijn zal je van mij mogen en nooit kunnen denken aan deze plek als een foto in beter tijden. Dat zal in jou nooit slijten maar blijft altijd schijnen. Dat jou de gedachte aan dat verrukkelijke dorp je niet zal mogen vergelen door dit simpel monument.
Deze twee groene palen en die lijn, een waslijn, zolang nog een vezel stof er aan zal hangen.
Neen, deze overwinning moet je me nu maar laten, gij logge zware lompe Hollandse gekanaliseerde reus. Zolang mijn hand dat herdenkingsteken niet beroert zul je lijden.
En nog een nederlaag moet je ondergaan: namelijk dat ik mijn dorpelingen zal volgen door jou met mijn lichaam roetzwart te bezoedelen.

ZELFS JIJ KAN ME DAT NIET VERHINDEREN.

Philip Lindo

Leve de Cantine !!

Een vrome wens natuurlijk, maar gezien de moeilijkheden die er sinds de opening in '73 met die cantine geweest zijn, kan men het in vervulling gaan van die wens nauwelijks waarschijnlijk achten.

Het lijkt mij intussen wel duidelijk, dat er bij het zorgeloze gymnasiastenvolkje een schromelijk gebrek aan zelfdiscipline is, en zeker niet alleen bij de jongsten onder ons, wier speelsheid te begrijpen is. Hoe zou het anders mogelijk zijn, dat het in de cantine dag aan dag zo'n grenzeloze troep is, dat er stoelen worden vernield en niet bestaande branden met veel vuur worden geblust? En doordat de zich veel te veel uitslovende cantine-commissie na elke schooldag onze boel weer opruimt - het mag zeker niet vreemd heten, dat zij dit slovenwerk niet langer dan een kwartaal heeft kunnen volhouden -dringt het niet tot de bezoekers door dat ze zoveel troep maken. De enige lieden die geen afval op de vloer deponeren zij degenen, die dat later zelf weer moeten opruimen of die vroeger wel eens hebben moeten opruimen. En dat zijn er niet zo veel.

Nu dacht ik, dat het misschien wel slim zou zijn, als men het aantal mensen, dat geen rommel maakt - dus het aantal opruimers - eens wat groter maakte, om niet te zeggen, dat iedere leerling mee moet helpen om de cantine op te ruimen. Als mijn voorspelling uitkomt, zullen deze opruimers niets anders te doen hebben dàn prullebakken legen en dat kost niet bijzonder veel moeite.

Het eerste bezwaar hiertegen luidt natuurlijk, dat er ook mensen zijn die bijna nooit in de cantine komen, maar dan moet je toch niet vergeten, dat de cantine voor iedereen is, dus dat ook iedereen moet zorgen voor haar goed functioneren.

Ook dan zijn de moeilijkheden nog niet uit de weg geruimd. Is het ondanks alles niet verkeerd iemand tot opruimen te dwingen? Hierop kan ik alleen maar zeggen dat vorig jaar een proef met vrijwillige opruimers volledig is mislukt.

En over de hamvraag: "Hoe zetten we dit op touw?" mogen jullie nu eens fijn zelf gaan nadenken.....

Bert

vervolgverhaal nr. 3

Zondag 10 uur 's morgens.
Na het ontbijt ging ik naar Werner om hem eten te brengen. Ik had niet zo'n zin om hem van mijn droom te vertellen want hij deed erg zenuwachtig. Maar vanmorgen was ie eigenlijk veel meer opgewonden. Hij struikelde over de koffers toen hij naar me toe stormde & struikelde over zijn woorden toen hij me vertelde dat hij iets heel bijzonders gedroomd had. "Sttt joh je maakt hartstikke lawaai, ga zitten, hou je koest & vertel tante Marlies maar eens wat er aan het handje is." Hij haalde diep adem & stak van wal. "Nou kijk, weetje ik heb gedroomd (& ik weet zeker dat het echt waar is), ik heb dus gedroomd dat ik op een vuilnisbelt was, achter het politieburo, vlakbij de spoorlijn." Ik keek hem verbaasd aan "Hé, dat klopt, er is achter het buro een klein vuilnisbeltje!" "Jaja, zie je wel, het klopt, het klopt!" Juichde hij enthousiast. "Gewoon toeval," zei ik, terwijl ik m'n schouders ophaalde. Boos keek hij me aan. "Nee, 't is geen toeval. Nou, luister nu verder: ik was daar dus,& slenterde rond over hopen vuil, toen ik plotseling een man op me af zag komen. Hij keek me doordringend aan, & verstijfd bleef ik staan." "dat rijmt" merkte ik flauw op. "Hè, hou je kop nou, tis geen grapje" zei hij geirriteerd. "Toen hij vlak voor me stond" ging Werner verder "gaf hij me een brief & zei: je krijgt je ouders terug, als je precies doet wat hierin staat. Vraag me niets, want ik geef toch geen antwoord. Neem Marlies mee, maar zorg dat niemand jullie ziet." "O, da's niet moeilijk," viel ik Werner in de rede "om de vuilnisbelt heen staat een hoge schutting" Peinzend keek Werner voor zich uit. Lange tijd zeiden we geen van beiden iets. Ik stond op om hem alleen te laten "Wacht" zei ie gejaagd, "Vanmiddag gaan we naar de vuilnisbelt. Zondag om half drie moest ik er zijn." "Verdomd toevallig" mompelde ik. "Nee Marlies, het is allemaal waar, natuurlijk is 't waar, ik krijg m'n ouders echt terug!" Ik zuchtte. "Maar je moet er niet te veel op rekenen, voor hetzelfde geld is er niemand, het is wel een mooie droom, maar het blijft bedrog. Het is vast niet waar, & reken er a.u.b. niet te vast op" "Nee, ik reken er niet te vast op" herhaalde hij, maar z'n ogen schitterden & ik zag wel in dat er niets aan te doen was. "Kom,"

zei ik tenslotte, & liep naar de deur, "mijn ouders weten niet waar ik gebleven ben" Werner keek op, "je gaat toch met me mee hè?" "Okee, maar uh, bereid je vast voor op 'n teleurstelling" Toen loerde ik door het sleutelgat, om te kijken of er niemand in de gang liep, opende de deur, glipte d'r uit & zo zachtjes mogelijk sloot ik hem. Op dat moment, kwam mijn moeder binnen. Ik verschoot van kleur, maar ze merkte niets. "Zeg Marlies, doe je haar 'ns, we gaan naar Oma" Hè jassus, wat moest ik nou zeggen? "Nou ik ga maar niet mee, want ik heb hoofdpijn enne, huiswerk & zo." "Mij best maar denk niet dat oma het leuk vind" "Als ik wel ging zou ze zeggen: was maar thuis gebleven met hoofdpijn. "Goh, het is ook nooit goed!" M'n moeder zuchtte & zei dat ze nu weggingen & bleven eten. Of ik dan niet bij m'n vriendin kon eten? "Nee, ik heb ruzie met Margreet. Maar ik red me wel, hoor. De groeten aan oma. Saluutjes!" Toen Eric de voordeur achter zich dichtgetrokken had, slaakte ik een zucht van verlichting. Nog even wachtte ik, tot ze de oprijlaan uitreden & daarna haalde ik Werner. Terwijl hij in de huiskamer zat te lezen, begon ik maar wat te fluiten. Wel een uur zat ik op hetzelfde stuk van Gümbel. Toen haalde ik als een stier & maakte mijn huiswerk af. Om twee uur liepen Werner & ik de voordeur uit. Toen hij de deur wilde sluiten riep ik verschrikt "Wacht" & kwam terug met de huissleutel in m'n hand. "Anders zijn we de pineut, dan doen Pa & Ma de deur open en dan zien ze ons. Nou, dan kunnen we onze lol wel op!" Na een kwartiertje waren we bij het buro. We liepen door & stonden toen vlak voor de schutting. De moed zakte me in de schoenen want hij was veel hoger dan ik.dacht. En op school ben ik toch al niet zo'n ster in gym. Bovendien zag Werner er ook niet bizonder lenig uit. Maar dat viel mee. Hij trok zich zo op, & binnen een paar seconden was hij aan de andere kant beland. Maar toen ik nog. Na 5 minuten steunen & zwoegen stond ik dan ook tussen de rommel. Het was nog geeneens half 3. Er gebeurde niets. "Hé, waar is die brief eigenlijk?" vroeg ik Werner, daar had ik nog helemaal niet aan gedacht. "O, toen werd ik wakker, ik heb um denk ik terug gegeven" "Jezus, wat stom," maar ja, een droom regel je niet zelf dus jij kunt het ook niet helpen." We wachtten. Het werd half 3, 5 over, tien over, kwart voor. "Ik wacht tot 3 uur. Niet langer."Werner zei niets, maar keek reikhalzend over de vuile troep heen. Hij zag er teleurgesteld

uit. Ik had niet anders verwacht en dacht dat er niemand meer zou komen. En ik kreeg gelijk ook. Met z'n tweeën bleven we daar zwijgen of staan tot de St. Bavokerk 3 uur sloeg. "Kom je?", vroeg ik. Werner staarde voor zich uit. Toen wendde hij z'n gezicht af. "Ik kan het niet geloven. Ik krijg m'n ouders nooit terug, nooit." "Nee", zei ik zachtjes "dat denk ik ook niet." Weer vroeg ik hem mee te komen. Hij schudde z'n hoofd. "Ik blijf hier" zei hij. "Dat doe je niet, kom mee naar huis, ik weet ook nix te zeggen, maar kom alsjeblieft mee." Hij kwam en hielp me over de schutting. Zelf had hij meer moeite met het klimmen. Hij zei niets, de hele terugweg niet. Toen ik bij de oprijlaan hem probeerde op te beuren keek hij me verwijtend aan. "Kijk, jullie auto" zei hij afwezig en knikte in de richting van onze straat. Met een ruk draaide ik me om. "Grote genade, nou zul je het hebben! Hoe komen ze zo vroeg thuis? Werner, gauw weg! Als ik drie keer vanaf mijn balkon fluit kan je komen. Saluut!" Toen rende ik weg. Mijn Pa stapte net onze Renault uit. Hij kwam me tegemoet. Hij zei: "Ik dacht dat je hoofdpijn had, en wie is die jongen?" "O, ik ben naar Anneleen geweest" Verwonderd keek mijn moeder me aan. "Wat is er in hemelsnaam met jou aan de hand???" Knalrood, maar danook knalrood werd ik. Rooier kon het geloof ik niet. Ik keek mijn ouders niet meer aan, maar sloeg mijn ogen beschaamd neer. Ja, waarom schaamde ik me eigenlijk zo? Ik kon rustig doorspelen, dat ik mijn huiswerk niet snapte of zo. maar het ging gewoon niet. Ik had er genoeg van om zo stiekem te doen. Zou ik het mijn ouders vertellen?

w o r d t v e r v o l g d

cro

Wat is het?

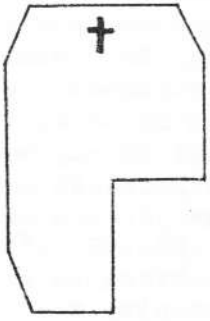

Ellen en Leonie

doodskist van mannetje met één been

kijk Directoris

Gelukkig, er zijn weer wat initiatieven op school. de leerlingenraad begint weer te draaien. Gezien de laatste ontwikkelingen is het daarom jammer, dat twee bestuursleden laatst nog eens een staaltje van misbruik nan GEZAG hebben moeten zien.

Tijdens de natuurkundeles toevallig naar buiten kijkend, zagen zij twee tweedeklassers, die zonder jassen aan in de regen een container voortduwden, om vuilnisbakken te legen. Darrbij stond een man, gekleed in regenjas met in de ene hand een paraplu en in de andere een aktentas, op het hoof een sp ortieve alpinipet.

Wij: Wat doetU nu? Is dit niet een beetje tegen de regels. U mag toch alleen korrigerende maatregelen nemen?
De man glimlachte verlegen en legt uit dat deze jongens dit vrijwillig doen. De jongetjes glimlachen zenuwachtig, de een port de ander aan en dan knikken ze beiden van ja.
Het gesprek gaat door: Moeten jullie niet naar de les, jongens?" vraagt de man ons. Detwee jongetjes giechelen met de man mee. Een beetje aangeslagen bevuilt hij zijn leren handschoentjes aan het slotje van een vuilnisbak, en verontschuldigt zich dat hij nog naar een vergadering moet.

En als hij weggaat fluistert hij practisch onverstaanbaar:
Als zij zich niet aan de regels houden, doe ik het ook niet.

Kwaad-Quatfass

en Ro Ro

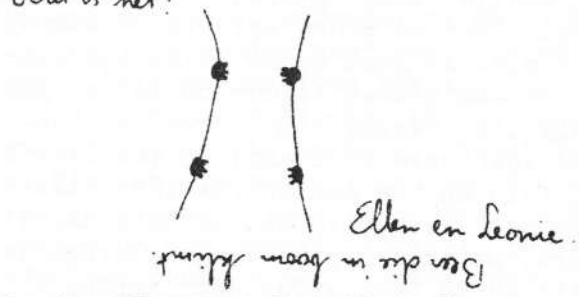

in the beginning there was

the GRATEFUL DEAD

Opgedragen aan Cro en alle andere Grateful Dead rockers.

De roerige belevenissen van een groep die het meest kenmerkend is voor de San-Francisco sound.

We schrijven 1961-1962 en het is dan allemaal folk wat de klok slaat. Jerry Garcia en de latere tekstschrijver van de Grateful Dead, Robert Hunter, vormen een duo, de laatst genoemde ziet het al gauw niet meer zitten en scheidt er mee uit. Jerry Garcia, een van de zeer weinigen die zich niet in het levensonderhoud voorziet door dope dealen - hij werkt in een muziekwinkel - vormt dan met Bob Weir een groep. Ze deugen nergens voor, Jerry uit het leger getrapt en Bob Weir een van alle mogelijke scholen afgetrapt rijkeluiszoontje. Als laatste redmiddel hebben ze de muziek gekozen. Bij hun groep komen nog de blueszanger/harmonicaspeler Ron McKernan, bijgenaamd Pig Pen, John Dawson en Bob Matthews. Ze vormen de "Mother McCree' s Uptown Jug Chamions". Maar al gauw ziet vooral Pig Pen dit geblaas op de kruik niet meer zitten en voornamelijk op zijn instigatie en door de Beatles film "A hard days night", die eigenlijk de Amerikaanse scene in beweging zet, stappen ze over op electriek. Bob Matthews en John Dawson stappen dan op. John Dawson vormt de New Riders of the Purple Sage waar Garcia ook nog een poosje in meespeelt. Er komt een nieuwe drummer Bill Kreutzmann en er komt een nieuwe bassist Phil Lesh, een oud studievriend van Garcia en ex conservatorium student. Ze noemen zich eerst de Warlocks maar later, als blijkt dat er al twee groepen bestaan met deze naam, the Grateful Dead. Ze komen, het is ondertussen 1965, in aanraking met deAcid en de Merry Pranksters. Dit is een zootje "tuig" geleid door Ken Kesey en Neal Cassidy. Hiermee organiśren ze grote Acid tests waarop de Dead speelt maar dat loopt niet zo goed en na enige tijd gaan ze weer uit elkaar. Dan komt er een nieuwe figuur op de proppen: The one and only Owsley Stanly III. Owsley blijkt zowel op chemisch als geluidkundig gebied weer ware tovenaar; hij voorziet de Dead van de meest superieure Acid en van een enorme installatie waar hij constant aan knutselt met als gevolg dat de hele handel vrijwel nooit goed functioneert. De hele hippiebeweging krijgt in die tijd enorm veel publiciteit en de Dead wordt door Warner

Brothers gecontracteerd en in 1967 wordt hun eerste elpee uitgebracht. Het is mooie recht voor z'n raap muziek maar het is nog niet zo goed te horen waarom de Dead de naam heeft v/e far out band. Verder is duidelijk te merken dat iedereen tijdens de opnamen zwaar onder de speed zit. (In die tijd verschijnen nog, hoewel buiten de Dead om, Historic Dead en Vintage Dead). Deze elpee wordt slecht verkocht, maar de Dead gaat vrolijk verder om samen met de Airplane en Quick Silver Messenger Servic free concerts te geven in San Francisco e.o. In 1968 worden de tweede en derde elpee gemaakt, Anthem of te Sun en Aoxmoxoa. Beide zijn baanbrekende elpees voor die tijd. Er wordt veel op geimproviseerd en het zit allemaal goed in elkaar met o.a. een hele mooie klavecimbelsolo in Mountains of the Moon. Hierop speelt de nieuwe pianist Tom Constanten mee en verder is Aoxomoa de eerste elpee waarvoor Robert Hunter de tekst schrijft. Maar ze worden weer slecht verkocht. Er blijven troubles, slechte financien, grote schulden bij Warner Brothers. Het schip staat op zinken en ze denken erover om er maar mee op te houden, maar ze maken toch nog maar een elpee en het gaat zowaar iets beter met de financien. Maar de plaat wordt toch nog niet zo goed verkocht. Het is een live elpee, dat is goedkoper om te maken, getiteld Live Dead. En dan wordt pas goed duidelijk waarom de Dead z'n grote naam heeft als Live groep. Als er oóit een elpee duidelijk heeft gemaakt wat de San Francisco-sound nu eigenlijk is dan is het deze wel. Kant 1, 2 en 3 vormen een doorlopend geheel van vier nummers. Dark Star met een prachtige guitarsolo van Garcia die met een mooie clichéterm psychedelisch genoemd kan worden, Saint Stephan, een nummer over de heilige Stephanus met een prachtige overgang, waar de Dead patent op schijnt te hebben naar the Eleven en het door Pig Pen gezongen Turn on your love light. En dan kant 4 die er een beetje uitvalt met Death don't have no mercy en een stuk feed back. Dan volgt er een roerige periode voor de Deadgeschiedenis. Het Altamontdrama waar de Dead organisatorisch bij was betrokken en ze worden betrapt (voor de twede maal) op het in bezit hebben van Marijuwana. Bovendien zijn er personality moeilijkheden waardoor Tom Constanten opstapt. Er worden maar weer nieuwe platen gemaakt nl. Workingman's Dead en American Beauty. Deze zijn totaal anders dan de vorigen, veel akoestischer en met mooie driestemmige zang (Invloed van Crosby Stills en Nash). Naast Garcia zijn nu ook Weir, Lesh en Pig Pen als songwriters van de partij. Vlak voor het uitkomen van Workinman's Dead is de Dead in Europa, in Engeland, en ze zo zouden op een château concert in Frankrijk spelen maar dat wordt afgelast vanwege het slechte weer. De Dead die in een klein

stadje logeert in een kasteel annex studio besluit dan maar op te treden voor de plaatselijke bevolking omdat de hele installatie toch is meegesleept. Het wordt een leuke bedoeling waarop alle notabelelen acte de presence geven en op het eind wordt iedereen in het zwembad gedonderd. In 1971 verschijnt weer een dubbele live elpee die Skullfuck zou heten, maar Warner Brothers wil dat niet en dan krijgt hij geen naam. De Dead is nu volledig doorgebroken en wat we enkele jaren eerder voor een misplaatste grap zouden hebben gehouden gebeurt. De Dead krijgt een gouden plaat. Erg plechtig gebeurt het allemaal niet. Nauwelijks binnengekomen pakken ze de gouden schijven mee rond en verdwijnen om weer aan de slag te gaan. Door verkoop van Skullfuck kunnen ze eindelijk met de familie overzee gaan voor een tournee door Europa met als pianist daarbij Keith Godchaux en als prachtig schreeuwende extra zangeres Donna Godchaux. Van dit tournee wordt een plaat gemaakt, Europa 72, wat volgens mij samen met de Soloplaat van Weir "Ace" de beste plaat die de Dead ooit gemaakt heeft. In die tijd maakt ook Garcia een elpee getiteld Garcia. Begin 1973 sterft Pig Pen aan overmatig alcoholgebruik. En toen waren er nog zes. In 1973 maken ze weer een elpee, Wake of the flood, die ook weer erg goed is. Erg softe muziek die door vele critici afgekraakt maar volgens mij meer dan de moeite is om naar te luisteren. In 1974 weer een elpee, Grateful Dead from the mars Hotel met o.a. een heel mooi nummer van Lesh: Unbroken Chain. Prachtige samenzang van Phil Lesh en Donna Godchaux en hele rare vliegtuiggeluidjes. Deze laatste twee elpees worden niet via Warner Brothers gemaakt maar via een eigen distributiesysteem plus filmmaatschappij. En zo kunnen we nog wel uren doorgaan.

Menno (wie anders?)

Δημοσθένους

In de op den 6 December van het jaar 2727 U.C. verschenen Ιρις Ταχεια deed eene zich J.Roelofsma noemende bèta een courranteartikel publiceeren, waarmede hij naar alle waarschijnlijkheid trachtte het genootschap ter bevordering van de uiterlijke welsprekendheid etc. etc. te ridiculiseeren.

Het is immers niet zeer gemakkelijk te veronderstellen dat de heer Roelofsma zijn medestotteraars uitnodigde een bereids 7 weken tevoren gehouden vergadering bij te wonen. Neen, het stukje is eenvoudig uit een of ander obscuur streekblad overgenomen. Het is dus gewoon de bedoeling des heeren Roelofsma zoo veel mogelijk onheil te stichten: Ιρις Ταχεια in discrediet te brengen,

haar hoofredacteur en deszelfs in het eerste nummer van dit jaar verschenen redactionis belachelijk te maken, de slechte qualiteit onzer couranten den volke te openbaren en twee alom geachte genootschappen voor schut te zetten. Ons inziens verdient dit initiatief navolging noch bewondering.

De praeses des genootschaps etc. "Δημοσθενους"

P.J. Schaap

In memoriam graaf Kloris

Na een kortstondig doch smartelijk lijden is van ons heengegaan Mr. Dr. Martinus Cornelis Gerardus Alphons Ferdinand Eduard de Quast van Oirtjes, graaf Kloris. Het genootschap herdenkt in hem een waardigen voorzitter, die in woord, daad en geschrifte onzes genootschaps doelstellingen met al zijne bepaald niet geringe krachten verbreidde, en een der meest verdienstelijke prutspoeëten onzer eeuw.

Requiescat in pace.

namens het genootschap tot eerherstel der XIXe-eeuwsche predikanten-en/of prulpoëzij "P. van Harderwijk Azn.",

de vicevoorzitter,

P.J. van der Ooijen.

In memoriam Kloris

Hoe moeilijk valt het ons, nederig hoofredacteuren van het blad waarin de grootste aller poëten zijn voortreffelijke gedichten keer op keer deed uitkomen, om na de goedgekozen woorden van heer van Ooijen onze grenzeloze droefenis over het heengaan van Kloris tot uiting te brengen. Hoe zullen wij hem missen, deze diepgevoelige man, die immer ons gemoed zo treffend wist te raken. Hoe fijnzinnig was zijn humor en hoe deed hij ons soms de tranen in de ogen opwellen!

Ach konden wij maar in zijn reincarnatie geloven!

De hoofdredactie

STEDELIJK GYMNASIUM ARNHEM

Proefwerk: Gezeur Naam: Pieter-Joost Matla

Klasse: 3b Cijfer: 10-

Datum: 11-11-'74

Datum: 27 November 1974 p.C. Plaats: De kantine onzes/gymnasii.
Tijd: 13.35
Tot grote ergernis van Cro en mij bemoeit Anneloes van Staa zich voortdurend met het interview. Cro schijnt zeer nerveus; ik tracht haar met een paar kneutervraagjes op haar gemak te stellen, wat vrij aardig gelukt.
I.V. (Interviewer): "Hoe oud ben je?"
Cro : "In December word ik veertien."
I.V.(vaderlijk guitig): "Wat eet je het liefst?"
Cro : "Poffertjes" (Anneloes gilt: "Geroosterd schaap aan 't spit!")
I.V.: "Wat zijn je lievelingsdieren?"
Cro : "Katten en muizen."
I.V.: "Ben je ooit eerder geïnterviewd?"
Cro : "Nee."
I.V.: "Hoe ervaar je het?"
Cro : "Ja, dat weet ik nog niet, hoor. 't Is nog maar net begonnen."
I.V. (schrijvende): "Gevat antwoord."
(Cro: "Gevatheidsprijs graag.")
(Cro schijnt nu eenigszins gekalmeerd; hare tanden hebben opgehouden te klapperen en hare handen te trillen: zij praat niet meer alsof zij ieder woord uit hare keel moet schroeven. Ik besluit over te gaan tot het groote werk.)
I.V.: "Wat vind je van den leerlingenraad?"
Cro : "De leerlingenraad is volgens mij een van de belangrijkste dingen op school."
I.V.: "In welk opzicht?"
Cro : "De leerlingenraad is nodig omdat alles in 't belang van de leerlingen gebeurt."
I.V.: "Het is dus belangrijk omdat het belangrijk is? Hm. Was er in jouw klas veel belangstelling voor den leerlingenraad?"
Cro : "Ja, er waren erg veel mensen die afgevaardigde wilden worden."
I.V.: "Toch ben jij de eenige junior-leerling in het bestuur. Wat vind je daarvan?"

Cro : "Och, ik merk geen verschil tusschen 5e of 6e en 1e of 2e-klassers."

I.V.: "Wat vind je ervan, dat de leraren het voortstel des heeren Vredenduin hebben afgekeurd?"

Cro : Ik begrijp niet waarom en ik ben in elk geval van plan dat nog eens te vragen." Ik ben er heel duidelijk voor."

I.V.: "Genoeg hierover. Wat vind je van het genootschap Demosthenes?"

(Anneloes: "Gadverdamme, schrijf je tusschen met ch?")

Cro (lacht luid): "Nou ja, ik vind het een beetje gezeur. totaal onnodig, maar best leuk, hoor. Hoeveel leden zijn er eigenlijk? Drie, hè?"

I.V. (verontwaardigd):"Zeven!"

(Cro zegt eenige dingen, die, omdat zij ze voor bepaalde personen kwetsend acht, op haar eigen verzoek geschrapt worden.)

I.V.:"Wat vind je nvan deAGB en van dit bestuur?"

Cro : "Ik kan me de school niet zonder AGB voorstellen. En van dit bestuur, nou tot nu toe vind ik het heel erg goed, (Anneloes: "Hahaa, goed zoo!") maar ik kan het natuurlijk niet goed met andere vergelijken."

(I.V.:"Anneloes, wil jij misschien opdonderen?" Anneloes reageert door de Interviewer speels over de bol te strijken.)

I.V.: "Wat vind je van Ιρις Ταχεια en waarom schrijf je er zoo veel in?"

Cro : "Je moet toch wat doen in je vrije tijd."

(Anneloes gilt met overslaande stem: "Wat een lul-antwoord!")

Cro : "Ik bedoel, ik voel me niet geroepen of zo, ik doe het omdat ik het leuk vind. Ja, de Iris.... ik vond Snelle Iris een leukere naam dan Ιρις Ταχεια . In vergelijking met andere schoolkranten vind ik de Iris heel erg goed, maar ik weet niet precies waarom. De ASF vind ik ook heel erg goed, die moet beslist blijven. De gedichten van Kloris vind ik wel leuk [1], maar die stukjes over Demosthenes vind ik gezeik. [2] De stukjes van Barbera over Theater vind ik erg leuk."

I.V.: "Ben je van plan door te gaan met je platenrubriek?"

Cro : "Ik wacht af wat de leerlingen ervan vinden, of ze het onnodig of onzinnig vinden; als ze dat vinden hoeft het voor mij dus ook niet meer; als ze het lezen, ga ik door; ik vind het erg leuk om te doen. Ik denk, dat Leontien er ook zo over denkt."

I.V.: "Slotvraag: Ga je voor de volgende Ιρις nog iemand interviewen?"

Cro : "Nee."

* Schaap was nerveuzer, ik was helemaal niet nerveus.

** dit sloeg ook op Schaap zelf

(noten van't slachtoffer)

1) Hoera! (Noot Interviewer).

2) Bah! (").

DE WOELIGE AVONTUREN VAN DANZ

DOOR MARC

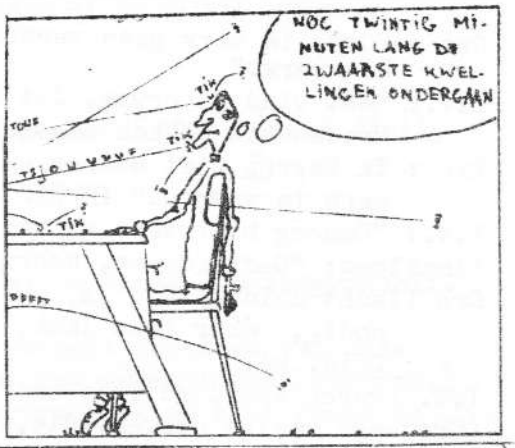

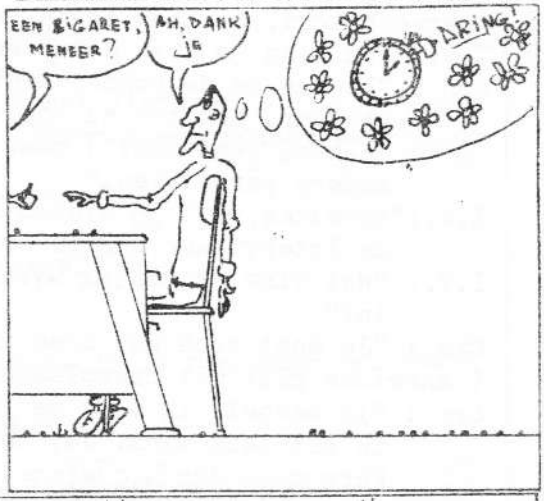

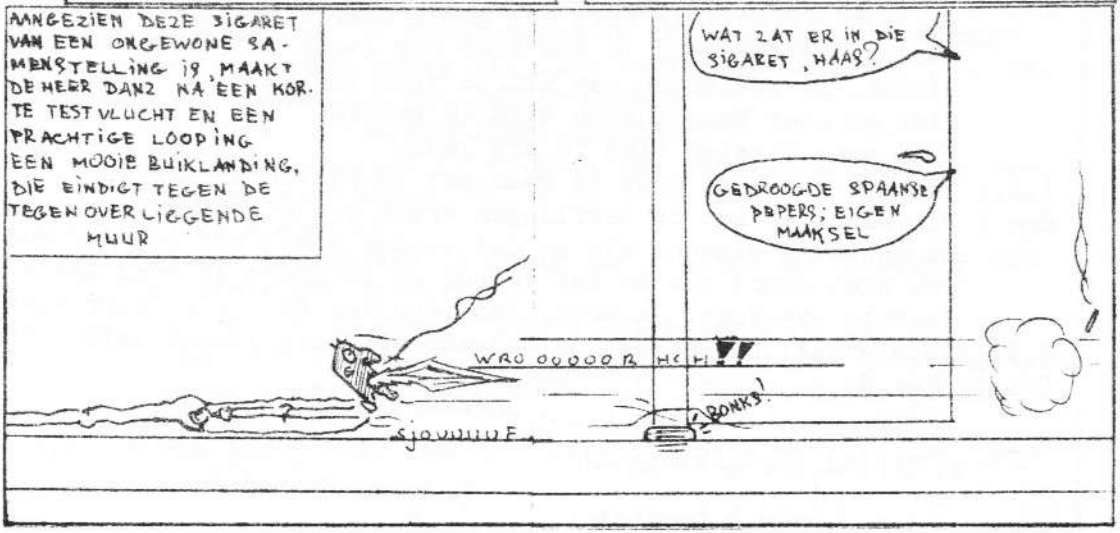

IMPRESSIE van een avond met zijn vieren:

Michiel, Menno, Hans-jan en ik. In een schemerige kamer met kaarslicht, wijn en muziek.

vrijdag 13

je ballen knallen eruit
gespleten persoonlijkheid
één bal hier, één bal daar
vesperax = avondbijl
wam, koppie eraf
het gaat niet om het werken
ik zie het helemaal zitten
alles construeren, alles combineren
maar als je hem aanduwde
deed hij het goed
ik heb een hele kleine kruisschroevedraaier
het is een beschouwend opstel
ik heb de foute snaar op de goede gestemd
ik heb de goede snaar op de foute gestemd
hij is al gestemd
goed, ik neem aan dat we naar huis moeten
het is maar één nummer
bovendien is het maar een half nummer
weer zo'n contradictio
mag ik jouw jasje terug
o, dat jasje dat van jou is.

P.S. Ik zou het leuk vinden als andere mensen ook opschreven hoe ze hun vrije tijd (zo nodig met vrienden) doorbrengen.

zet het in de IRIS.

MAURICE

WIST U DAT .....

... de heer Taeymans na schooltijd wel eens de heren Titzing en de Brouwer naar zijn kamer meeneemt?

... dat hij dan ook een fles wijnen drie glazen meeneemt?

... dat de heer Taeymans niet denkt dat pijproken iemand ouder maakt?

... dat genoemd persoon echter wel van mening schijnt te zijn, dat shagroken iemand jonger maakt?

... dat de heer Danz meestal zeer veel geld op zak heeft?

... dat de heer van der Berg het N.S.D.A.P.-lied zingt tijdens de geschiedenisles?

... dat hij dan ook grammofoonplaten draait met "De Internationale" in het duits erop?

... de "Praequaestorsidis" nog niet geheel voltooid was?

... hij namelijk als volgt voortging:

typefouten die ze dan weer onder het mom van spelfouten onzerzijds proberen goed te schrijven. Wij geven toe, dat het voor hun geheel nieuwe woord "Praequaestorsidis" natuurlijk even wennen was."
Zo na een lekker kopje thee namen wij afscheid van elkaar en leverden dit schrijven de volgende dag bij Heer Bert in.

Michiel en Hans.

... wij van mening zijn, dat bij een erbarmelijke stijl ook een erbarmelijke spelling hoort!?

... wij desalniettemin verheugd zijn, dat zelfs praeses en quaestor nu weten, hoe ze hun titels behoren te spellen?

... de kerstman ook wel eens een xxxxxxx zou kunnen zijn?

... enige leerlingen van de heer van Erp ertoe gekomen zijn bepaalde hoogfrequente stijlbloemen te gaan turven?

... hij zich dit als het ware nog steeds niet beseft?

... wij nog veel meer vriendelijkheden gelijk in gif gedoopte pijlen op onze boog hebben, maar dat daarvoor geen plaats

italiaanse ijsspecialiteiten

trio

steenstraat 15 grote oord 2 arnhem

„Luneta"

EXCLUSIEVE VERLICHTING

"LUNETA" Steenstraat 56a, Arnhem
telefoon 085 - 425177

GENIET VAN DE GOEDE SFEER EN DE GOEDE MUZIEK
ONDER HET GENOT VAN EEN STUK STOKBROOD MET
CAMEMBERT EN EEN MOEZELWIJNTJE

CAFE MEIJERS Beekstraat 2 Arnhem

kantoorboekhandel

RUPP BV

Uw overgrootouders kochten hier reeds hun ganzeveer.

U kunt nu bij ons terecht voor al Uw moderne

kantoor- en schrijfbenodigdheden

Koningstraat 85 · ARNHEM
tel. 085 · 424876

VOOR HET ALTERNATIEVE KADOOTJE naar:

KOCKANJE

veel posters
sieraden aardewerk

weverstraat 13
arnhem
tel 455678

als het om gezellig wonen gaat:

ENGELSMAN STEENSTRAAT

steenstraat 51 tel 426224 arnhem
complete meubilering en stoffering

rotan
royal en deco
meubelen
tapijten
gordijnen

elpee

stukken goedkoper

popelpees 15,90 van akkerman tot zappa

nieuwstad 62
arnhem
hoogstraat 71
wageningen

jeugdservice de la reystr. 2

tel: 452741

MODERN — LATIN — MODE — POP — SOUL — BALLET

DANSINSTITUUT

Wensink

SINDS 1850

PARKSTRAAT 47 ARNHEM TEL. 42 66 08

RITMIEK- JAZZ-BALLET

aanvang nieuwe cursussen:
september en januari.